

Wprowadzenie

Oddajemy w ręce Czytelników kolejny już numer czasopisma „Problemy Edukacji, Rehabilitacji i Socjalizacji Osób Niepełnosprawnych” (2/2014, tom 19), którego temat przewodni: *Konstruowanie świata osób niepełnosprawnych – różne aspekty rzeczywistości*, wpisuje się w szeroko podejmowaną problematykę codzienności osób niepełnosprawnych, społecznych działań podejmowanych na rzecz poprawy ich sytuacji w różnych obszarach.

Na rzeczywistość składają się różne aspekty, takie jak: opieka, terapia, rehabilitacja, edukacja, funkcjonowanie w przestrzeni społecznej, kulturalnej.

Colin Barnes i Geof Mercer zadali pytanie: Czy istnieje odmienna kultura ludzi niepełnosprawnych? i odpowiadając na nie, wskazali na poczucie wspólnej tożsamości i interesów, które łączą niepełnosprawnych i odróżniają ich od pełnosprawnych (C. Barnes, G. Mercer, 2008, s. 121). Pytania, jakie stawiają sobie redaktorki tego tomu, to: czy rzeczywistość jest jedna dla osób niepełnosprawnych i pełnosprawnych? Czy żyjemy w dwóch różnych światach, które ewentualnie się przenikają? Jaka jest owa rzeczywistość jednej i drugiej grupy? W jaki sposób konstruowana jest rzeczywistość osób niepełnosprawnych w dzisiejszym świecie? Konstruktywistyczne ujęcie niepełnosprawności zakłada, że niepełnosprawność jest konstruowana poprzez nadawanie znaczeń. Istnieją takie teorie, które mówią, że niepełnosprawność nie istniałaby, gdyby społeczeństwo było inaczej skonstruowane (C. Barnes, G. Mercer, 2008; D.D. Smith, 2008).

Dwadzieścia ostatnich lat przyniosło wiele zmian w funkcjonowaniu społecznym osób niepełnosprawnych. Zmiany te w dużej mierze możemy przypisać przyjęciu paradygmatu humanistycznego. Zmiany warunków życia dotyczą różnych płaszczyzn i mimo że wymagają czasu, to odnosi się wrażenie, iż w ostatnich latach dokonała się eskalacja tych zmian. W jednych zakresach jest ona bardziej widoczna i dynamiczna, w drugich z kolei wolniejsza

i delikatniejsza. Jak pisał Amadeusz Krause (2005), przeobrażenia w potransformacyjnej rzeczywistości dotyczą zjawiska niepełnosprawności i osób nią dotkniętych zarówno w kontekście globalnym, jak i lokalnym. W niniejszej publikacji ukazane zostały różne aspekty konstruowanego świata osób niepełnosprawnych. Trudno rozczłonkować życie człowieka na konkretne samoistnie funkcjonujące płaszczyzny, stąd teksty zamieszczone w publikacji są z różnych zakresów. Dzięki temu redaktorzy starali się uzyskać holistyczne spojrzenie na funkcjonowanie osób z niepełnosprawnością. Znalazły się tutaj takie aspekty, jak: seksualność, wychowanie, edukacja, terapia, przestrzeń medialna, uwarunkowania biomedyczne niepełnosprawności.

Przedłożony Czytelnikowi 19 tom serii składa się z czterech części, z których każda skłania się ku innej płaszczyźnie rzeczywistości osób niepełnosprawnych. W pierwszej zostały omówione zagadnienia dotyczące społecznego funkcjonowania osób niepełnosprawnych, takie jak: przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych, problemy, jakie napotykają młodzi niepełnosprawni w związku z oczekiwaniami stawianymi przed nimi przez obecną rzeczywistość, nawiązanie do uwarunkowań neurobiologicznych niepełnosprawności oraz aktywizacja zawodowa. Część ta została dopełniona rozważaniami dotyczącymi dydaktyki XXI wieku, która w obecnej rzeczywistości ściśle łączy się z terapią.

Drugą część stanowią dyskusje dotyczące obszaru związanego z rzeczywistością terapeutyczną. Terapia odgrywa w życiu osób niepełnosprawnych znaczącą rolę. W dobie holistycznego podejścia do problematyki niepełnosprawności i rozszerzenia działań terapeutycznych na całość życia człowieka, poczynając od momentu narodzin (a według niektórych teorii, takich jak terapia więzi prenatalnych, nawet wcześniej), jest to wątek ważny. Terapia jest szerokim pojęciem, a jego uściślenie wiąże się z konkretnymi jej celami. W części tej zaprezentowano działania terapeutyczne związane z działalnością ośrodków szkolno-wychowawczych oraz warsztatów terapii zajęciowej.

Trzecia część to płaszczyzna, która w ostatnich latach jest dość mocno eksplorowana w związku z tendencjami, jakie pojawiły się w latach 80. w kwestii integracji, osób niepełnosprawnych. Płaszczyzna edukacji to ta, którą objęły daleko idące zmiany, poczynawszy od przyjęcia w Polsce modelu hamburskiego integracji, po wprowadzenie obowiązku szkolnego dzieci z głęboką niepełnosprawnością intelektualną. Część ta zawiera jeszcze jeden wątek, który coraz częściej pojawia się w dyskusjach z zakresu pedagogiki. Jest nim edukacja na poziomie wyższym. Rosnące możliwości i zakres oferowanego wsparcia sprzyjają temu, że coraz więcej osób niepełnosprawnych podejmuje decyzję o kontynuacji edukacji na poziomie wyższym, zwiększając tym samym swoje szanse na rynku pracy, ale również podwyższając jakość swojego życia. Studia bowiem to nie tylko nauka i edukacja, ale nawiązywanie relacji międzyludzkich.

Czwarta część, pt. *Dyskusje teoretyków i praktyków wokół rzeczywistości osób niepełnosprawnych*, zawiera sprawozdanie z jubileuszowej konferencji z cyklu ustrońskich spotkań z pedagogiką specjalną wokół wątków zaniebanych oraz koniecznych w opiece, rehabilitacji i edukacji osób niepełnosprawnych. Podczas tej konferencji spotkali się zarówno teoretycy, zajmujący się badaniem, analizowaniem i opisywaniem rzeczywistości osób niepełnosprawnych, jak i praktycy, którzy są głosem realnej codzienności i związanych z nią problemów, ale również sukcesów. Spotkanie to zaowocowało niezwykle interesującym wydarzeniem, które miało miejsce po raz pierwszy w ramach konferencji z pedagogiki specjalnej. Wyznając zasadę „nic o nas bez nas”, organizatorzy zorganizowali panel, na którym oddali głos osobom niepełnosprawnym. Dzięki temu oni sami mogli pokazać ich rzeczywistość z własnej perspektywy. W części czwartej znajduje się relacja z tej dyskusji panelowej pt. *Świat widziany z drugiej strony – oczekiwania osób niepełnosprawnych*. Często próbujemy dyskutować o sprawach osób niepełnosprawnych, czasem nawet próbujemy postawić się w ich sytuacji, jednak ta dyskusja pokazała, że nasze wyobrażenia rzeczywistości osób niepełnosprawnych często dalekie są od prawdy. Jak zostało powiedziane we wstępie do dyskusji, w pracy naukowej prowadzimy badania dotyczące różnych płaszczyzn życia osób niepełnosprawnych. Staramy się obiektywnie pokazywać badaną rzeczywistość oraz przyczyniać się do poprawy jakości ich życia. Jednak często jest to nasze wyobrażenie o ich aktualnej sytuacji, stąd też aby dochodzić prawdy, cenny jest ten głos, który pochodzi od osób niepełnosprawnych. Ten, który odpowie na pytanie, jaka jest obecna rzeczywistość osoby niepełnosprawnej we współczesnym społeczeństwie z jej perspektywy.

Podsumowując, oddajemy w ręce Czytelników zbiór wartościowych tekstów teoretycznych i praktycznych z nadzieją, że przybliży on rzeczywistość osób niepełnosprawnych i skłoni do zadumy i refleksji nad społecznym postępowaniem, a w wyniku tego określonym funkcjonowaniem osób, które tak naprawdę różnią się tylko pewną cechą, jaką jest ich niepełnosprawność.

Magdalena Bełza
Dorota Prysak

Bibliografia

- Barnes C., Mercer G. (2008), *Niepełnosprawność*, Sic!, Warszawa.
Smith D.D. (2008), *Pedagogika specjalna. Podręcznik akademicki*, Wyd. APS, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa.